

25. april 1986.

Mel.: Jeg har min hest...

I dag er noget særligt!
Den endelig oprandt!
For det er altså herligt
at være konfirmand!
Så er man noget ved musikken -
og over i'et er man prikken.
Nu skal I høre om min barndom -
den ka' der nemlig siges no't om!

Først ta'r vi far, Johannes,
som vi så sjældent ser.
På Tindby skal han blandes
i alle ting, der sker.
Hans billed' det ska' snart stå fremme,
så vi ham ikke helt ska' glemme.
-Men når kartofler står på bordet,
han kommer straks - han er på sporet!

Ej som en snøvlepeter
han kør' med os på tur.
Det arme speedometer,
det viser, at det du'r!
På hundredfirs det står og dirrer,
mens efter politi vi stirrer.
Sæt farten ned på hundredtyve -
så vi ka' ud af døren flyve!

Min mor er meget flittig:
med lektier jeg har for!
- Om regning jeg er midt i?
Og - Tysk er til hvornår?
Hun tror, den kære hurtigpresser,
at jeg en dag ska' bli' professor.
Hun siger altid: "Du ska' læse,"
når jeg ska' lige ud at ræce!

Så snart min mor hun ser mig,
hun si'r: "Hent mere tøj!"
Som kludedukke går jeg -
det er en dårlig spøg!
Man ska' ha' syv og fyrre el'væ,
forfærdeligt af smerter skælve -
før mor hun tror, at man lidt sløj er
- og ej af dovenskab og løjer!

Birgitte, storesøster,
hun går og rydder op
penalhus og tornyster
- jeg er en dovenkrop -
men når hun nu ka' li' at rydde,
så la'r jeg bare alting flyde.
Hvis hun med støvsugning ka' nøjes
en gang i timen, jeg fornøjes!

Med mad hun er lidt egen -
hun har det svært som gæst.
Måske hun prøver stegen -
men tun, det går nu bedst!
Og Ih, hvor hun ka' boller bage!
En halv snes stykker bør man smage!
Mors kagemænd jeg også priser!
Jeg altid selv det halve spiser!

Så er der "lille" Erik -
som små vi lå i krig.
Jeg tæved' ham den gavstrik,
det ku' han ikke li'!
Nu er vi blevet kammerater.
På cykel sammen rundt vi farter.
Han næsten er en tvillingbroder -
vi har jo samme far og moder!

Computerspil vi spiller.
Det gælder om points.
Af spænding helt det kilder,
så siger far:"Iseng".
Jeg havde tre og tred've tusind',
så fik jeg en på sinkadusen.
Nu prøver Erik på at slå mig -
men han ka' bare forstå sig!

Min tak, den skal I have
I kære hjemmefra
for festen og for gave,
men mest for dagligda'!
Du , far - er li'som, du ska' være!
Og mor, den bedste mor på ære!
Birgitte, hun er særlig - kærlig!
Og Erik, han er uundværlig!

Jeg Osman ej vil glemme.
Han er så sød og rar!
Han er en del af hjemme,
det rare sted vi har!
Tak også alle kære gæster,
som kommer, når Matthiesens fester!

Hjælp mig FOR FAR OG MOR AT SKÅLE ! !
(Den ros, den ka' de sagtens tåle).

BJARNE.